

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № *УК-3*

София, *2004* г.

УКАЗАНИЕ

за практическото приложение на чл.6, ал.3 и чл.20, т.24, във връзка с чл.64 от Закона за данък върху добавената стойност, в сила от 1 януари 2004 г.

Настоящото указание се разработва предвид правомощията на Министъра на финансите, определени по реда на чл.10, ал.5 от Закона за Националната агенция за приходите (НАП) да дава указания за единното прилагане на данъчното законодателство, които са задължителни за органите на Националната агенция за приходите, в рамките на функциите и правомощията на агенцията.

Целта на настоящото указание е да даде методологически насоки за практическото приложение на чл.6, ал.3 и чл.20, т.24, във връзка с чл.64 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) по отношение на данъчното третиране на гаранционното обслужване на стоки.

С промените в ЗДДС, в сила от 1 януари 2004 г., са направени значителни изменения в нормативната уредба, свързани с данъчното третиране на гаранционното обслужване на стоки.

С новосъздадената разпоредба на т.24 на чл.20 от ЗДДС е дадено легално определение на понятието "гаранционно обслужване", а именно:

"гаранционното обслужване" по смисъла на ЗДДС включва предоставянето на труд и/или резервни части от оправомощен от производителя на стоката търговец за отстраняване на фабричен дефект на същата, признат от производителя."

В същото време чл. 6, ал. 3 от ЗДДС регламентира, че *"не е доставка по смисъла на закона гаранционното обслужване на стоки, когато то по силата на договор е за сметка на чуждестранно лице, което няма седалище или клон на територията на страната и което лице няма регистрация по ЗДДС"*.

На основание на цитираните разпоредби, когато е налице гаранционно обслужване на стоки по смисъла на чл.20, т.24 от ЗДДС, осъществено при условията на чл.6, ал.3 от същия, се счита, че няма доставка по смисъла на ЗДДС. Това означава, че за предоставените труд и/или резервни части във връзка с гаранционното обслужване не се начислява данък.

Когато за осъществяването на гаранционното обслужване от страна на оправомощения от производителя на стоките търговец се налага дефектиралите части да бъдат заменени с нови, (за сметка на чуждестранното лице), то при вноса на новите части се дължи ДДС.

За внесените нови резервни части **възниква право на приспадане на данъчен кредит** (при спазване на условията на чл.64 от ЗДДС), независимо, че по силата на чл.6, ал.3 от ЗДДС

гаранционното обслужване на стоки не се третира като доставка. Следва да се има предвид, че за внесените резервни части е налице условието на чл.64, ал.1, т. 5 от ЗДДС, тъй като те са били включени вече в цената на стоките, които са предмет на облагаема доставка извършена към един по-ранен момент. Аргумент за това е и разпоредбата на чл.29, ал.8 от ЗДДС, която постановява, че *в данъчната основа на доставка на стока се счита включена стойността на услугата по последващо безвъзмездно гаранционно обслужване (предоставяне на труд и/или резервни части).*

С оглед на посоченото се налага извода, че получените от внос резервни части вече са включени в данъчна основа на облагаема доставка, поради което за тях е налице и изискването на чл.64, ал.1, т.5 от ЗДДС, а именно *получената от внос стока е използвана, използва се или ще бъде използвана за извършване на облагаеми доставки.*

Предвид гореизложеното и при условие, че са налице останалите кумулативни изисквания на чл.64 от ЗДДС, за лицето, извършващо гаранционно обслужване (по смисъла на чл.20, т.24 от ЗДДС) при условията на чл.6, ал.3 от ЗДДС, е налице право на приспадане на данъчен кредит за начисления му при вноса на резервните части данък. За лицето възниква право на приспадане на данъчен кредит при условията на чл.64 от ЗДДС и за всички останали стоки или услуги, които използва за осъществяване на дейността си по гаранционно обслужване по смисъла на чл.20, т.24, във връзка с чл.6, ал.3 от ЗДДС.

Пламен Орешарски
Министър